

DOPISY - ZAS A ZAS TA SVĀ•ÄČEKOVĀ•...

ÄČEtrtek, 23 zÄĭÄ™Ä- 2010

Ten mÄĭj drahej mi ale dávä zabrat... VÄ•era bájeÄ•né uzené, dneska grilované kuÄ™átka. Pak, mé milé a moji milí, drÄ¾te nÄĭjakou dietu! To uzené bylo se zelím a brknedlíkem, kuÄ™átka s ciabattou. No, takÄ¾e já si vÄ•era vzala velký talíÄ™ zelí, o kousíÄ•kem uzeného, dnes zase jen kousky libového bílého z kuÄ™ete. A jen se dívala, jak Jíra debuÄ¾íruje... Zítra prý bude svíÄ•ková. PÄ™mi té pÄ™ileÄ¾itosti jsem si vzpomnÄĭla na jednu velmi milou pÄ™íhodu, kterou napsal "strejda-dÄĭda":

Ta svíÄ•ková mÄĭ snad bude provázet aÄ¾ do smrti smrÄ¾oucí. Já mám vštÄĭ jeden pÄ™íbÄĭh se svíÄ•kovou. Ne jen ten, který zná Alenka PuÄ•Ä•... Kdysi dávno se vdávala moje švagrová. KdyÄ¾ jsme pÄ™ijeli do restaurace na objednaný obÄĭd, pÄ™išla kuchaÄ™ka a omlouvala se, Ä¾e nesehnali brusinky na svíÄ•kovou. Moje tchy matka nevÄĭsty, Ä™ekla, Ä¾e to nevadí, Ä¾e ona má doma nÄĭkolik zavaÄ™ených skleníÄ•ek a obrátila se na mne, abych k ní pÄ™inesl je. Jak tak šátrala v kabelce pro klíÄ•e a vysvÄĭtlovala mi, kde je najdu, zÄĭstala najednou štronzo: „Nemám klíÄ•e! Asi jsem je nechala v zámku zvenku nebo zevnitÄ™ a zabouchla jsem..." NešÄ¾astná to Ä¾ena... Ä™ekl jsem, Ä¾e tam zajedu a uvidíme. KdyÄ¾, tak si poradím. PÄ™ijel jsem k domu, kde bydlela. Vešel jsem patra, ale klíÄ•e nikde. Zvenku jsem ale uvidÄĭl pootevÄ™ené okno koupelny a to byl jediný zpÄĭsob, jak se dostat do bytu. Od dost daleko bydlícího souseda jsem si vypÄĭjÄĭl dlouhý Ä¾ebÄ™ík, postavil jsem ho k oknu koupelny a vlezl dovnitÄ™. Jen jsem staÄĭil rozhlédnout a najít dvě skleníÄ•ky s brusinkami, uÄ¾ jsem slyšel houkaÄ•ku. KlíÄ•e jsem samozÄ™ejmÄĭ našel v zámku zevnitÄ™ bytu. Zamkl jsem a kdyÄ¾ jsem chtÄĭl vrátit Ä¾ebÄ™ík, uslyšel jsem strohý pÄ™íkaz, také nÄĭco o obhlavnÄĭ, abych se legitimoval. Pochopil jsem, která bije. Zavolal je asi nÄĭjaký aktivní soused, kdyÄ¾ mÄĭ vidÄĭl lézt do okna po Ä¾ebÄ™íku. VysvÄĭtloval jsem jim, Ä¾e jsem šel pouze pro brusinky ke svíÄ•kové, a protoÄ¾e si tchýnÄĭ zabouchla dveř Ä™ešil jsem to po svém. Policajt se sice usmíval a Ä™íkal, Ä¾e za svoji kariéru sice ještÄĭ nevidÄĭl zlodÄĭje kravatÄĭ, pomohl mi dokonce odnést i Ä¾ebÄ™ík (to jsem zíral - asi abych neutekl), ale, Ä¾e si to musejí ovÄ™ítmít. A Ä¾e pokud Äĭlat potíÄ¾e, nedají mi pouta. KdyÄ¾ jsem mu ukázal obÄ•anku, Ä™ekl, Ä¾e mám jet hned za nimi a nesnaÄ¾it se ujet. Kdy pak tedy pÄ™ijel do restaurace v doprovodu dvou policajtÄĭ, všichni hosté se nechápavÄĭ dívali, co Ä¾e se to pÄ™íhodilo. Odvedl jsem je k mé tchýni, ona jim potvrdila, Ä¾e jsem zeÄ¾ák a nikoli zlodÄĭj, Ä¾e mÄĭ poslala pro brusinky ke svíÄ•kové, ale protoÄ¾e si v té svatební rozrÄ¾itosti zabouchla dveř bytu, proto tam figuroval jíÄ¾ zmínÄĭný Ä¾ebÄ™ík. se tomu zasmáli, tchýnÄĭ je pozvala dokonce i na obÄĭd, coÄ¾ však s díky odmítli a odjeli dál dÄĭlat to své veÄ™ejně bezpeÄ•no. Petr, alias strejda-dÄĭda